

„Камбаната“ намирам за най добре тий да се захване Пиян — Залян, майстор Колио ама изля камбана, че като замахна тази вечер само да я удари цело село се сбра . . . Как се удивлява селото, а той гърми камбаната и всеки звук като да се откърти от душа му и пр. . . В звънна на камбаната да звучи всичката му несрета световна, да чака да доде изгората му . . Тя не дохожда . . Вечерта в кръчмата му свирят цигулари (съвсем бегло) Отива, ляга на огнището — когато зачука за смъртта му, може тогави тя да се съфиреса и да доде! —

Такъв един край ще те избази от много глаголствуване и ще исхвърлиш съвсем цялото начало, мждини на бабичките, опявание на Донка, кокетиране с народни символи, като работата за млекото и гърдата, която не само е твоя мждрина, ами незиждам защо това, когато тази сцена разваля всичко, че и поверието като измислено от теб е мотивирано с едно скимвание на мастора! Незнай дали съм доволно ясен па и бързам сега, ала, ако ме разбереш и направиш това, което ти казвам, нема да сбъркаш. Туй наново пресъздаване ще те научи на нещо. — За това нема да ти повръщам и ръкописа! По добре и да го не четеш съвсем. Туй само ще ти бърка.

С печатание не бързай!

Аз съм занят, но се радвам като получа по обширно писмо. — Друго, разбира се нищо не работя.

Съжалявам че статията против мен е не напечатана! Аз се много повече радвам на статии с укори, отколкото с хвалби. Първите ми дават да сетя силата си, вторите или ме ядосват или пък ме караг да сещам, че аз не съм заслужил тези хвалби и ме карт да да мъжа само да ги заслужа!

Ако ме добре познаваш — ще ме разбереш.

Ами „Развитие“ ти ми не прати!

Пиши ако си чул нещо българско. Аз нищо не чета.-

